

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj GŽ-282/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Puli-Pola, u vijeću sastavljenom od sutkinja Biljane Bojanić, kao predsjednice vijeća, Nataše Babić, kao sutkinje izjaviteljice i članice vijeća, te Kristine Pavičić-Sirotić, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja CČ iz [adresa], OIB [osobni identifikacijski broj], kojega zastupa punomoćnik Mario Boras, odvjetnik u Splitu, protiv tuženog SVEA EKONOMI d.o.o., Zagreb, Ulica Damira Tomljanovića - Gavrana 11, OIB 17863542417, kojega zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Nadramija i partneri d.o.o., Zagreb, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-3409/2021-27 od 23. prosinca 2024., na sjednici vijeća održanoj 10. ožujka 2025.,

p r e s u d i o j e

I. Uvažava se žalba tuženika te se preinačava presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-3409/2021-27 od 23. prosinca 2024., tako da se sudi:

„Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„1. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave po javnom bilježniku Teu Karabotić Milovcu pod poslovnim brojem Ovr-10994/06, te se ukidaju sve provedene radnje.

2. Nalaže se tuženiku Svea Ekonomi d.o.o., Ulica D.T. Gavrana 11, 10000 Zagreb, OIB: 17863542417, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, tužitelju CČ, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], platiti iznos od 1.347,29 Eur-a (slovima: tisuću tristo četrdeset i sedam Eura i dvadeset i devet Eurocenti), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na pojedinačne iznose teku kako slijedi:

- na iznos od 73,13 Eur-a teku od dana 04.02.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 12.03.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 01.04.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 04.05.2021.g. pa sve do isplate;

- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 01.06.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 02.07.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 03.08.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 02.09.2021.g. pa sve do isplate;

- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 15.09.2021.g. pa sve do isplate; i to od 5. veljače 2021. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. godine nadalje po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.“.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak prvostupanjskog postupka u iznosu od 500,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 23. prosinca 2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak žalbe u iznosu od 418,68 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom presuđeno je:

„I Proglašava se nedopuštenom ovrha određena Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave po javnom bilježniku Teu Karabotić Milovcu pod poslovnim brojem Ovr-10994/06, te se ukidaju sve provedene radnje.

II Nalaže se tuženiku Svea Ekonomi d.o.o., Ulica D.T. Gavrana 11, 10000 Zagreb, OIB: 17863542417, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, tužitelju CČ, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], platiti iznos od 1.347,29 Eur-a (slovima: tisuću tristo četrdeset i sedam Eura i dvadeset i devet Eurocenti), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na pojedinačne iznose teku kako slijedi:

- na iznos od 73,13 Eur-a teku od dana 04.02.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 12.03.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 01.04.2021.g. pa sve do isplate;

- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 04.05.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 01.06.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 02.07.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 03.08.2021.g. pa sve do isplate;
- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 02.09.2021.g. pa sve do isplate;

- na iznos od 159,27 Eur-a teku od dana 15.09.2021.g. pa sve do isplate; i to od 5. veljače 2021. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. godine nadalje po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III Nalaže se tuženiku Svea Ekonomi d.o.o., Ulica D.T. Gavrana 11, 10000 Zagreb, OIB: 17863542417, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, tužitelju CČ, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], naknaditi parnični trošak u iznosu od 1.805,09 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa sve do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

IV Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troška postupka preko određenog iznosa od 1.805,09 eura, a do zatraženog iznosa.“

2. Pravovremenom i dopuštenom žalbom navedenu presudu pobija tuženik iz svih žalbenih razloga. Ističe da je pogrešan stav prvostupanjskog suda da tuženik kao ovrhovoditelj nije ovlašten predložiti sudu da naloži Financijskoj agenciji da osnovu za plaćanje ponovno zavede u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje, nakon što je istu isknjižila temeljem članka 12. stavka 1. Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, odnosno da takav prijedlog tuženika (ovrhovoditelja) nije dopušten, jer da ni Ovršni zakon niti on o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ne predviđaju mogućnost da sud (ili vjerovnik) Financijskoj agenciji ponovno dostavlja istu osnovu za plaćanje, odnosno da joj sud naloži da istu osnovu za plaćanje ponovno zavede u redoslijed naplate u Očevidnik. Naime, tuženik nije niti tražio od ovršnog suda da naloži Financijskoj agenciji postupanje po predmetnoj osnovi za plaćanje, već je to učinio samostalno i izravno, podnošenjem zahtjeva za naplatu od 5. studenoga 2020. Vjerovnik koji raspolaže osnovom za plaćanje koja se Financijskoj agenciji dostavlja putem zahtjeva za (izravnu) naplatu može takvu osnovu podnositi neograničeni broj puta, prilikom čega takva osnova prilikom svakog novog podnošenja dobiva i novo mjesto u redoslijedu naplate, a

ovrhovoditelj je dužan svaki puta platiti Financijskoj agenciji naknadu za provedbu ovrhe. Okolnost što tuženik Financijskoj agenciji u konkretnom slučaju predlaže da predmetno rješenje o ovrsi ponovno zavede u redoslijed naplate nije od utjecaja na zakonitost samog postupka, budući da je relevantna okolnost što se pritom dostavlja novi zahtjev za naplatu, a sama osnova za plaćanje je zavedena u redoslijed naplate prema trenutku zaprimanja takvog zahtjeva za naplatu, što nesporno upućuje na to da se radi o novom postupku. Osim toga, prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio nastupanje zastare. Iz potvrde Financijske agencije od 24. rujna 2024. proizlazi kako je predmetna osnova za plaćanje „isknjižena“ dana 4. kolovoza 2018. sukladno članku 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Kako je tuženik predmetnu osnovu za plaćanje ponovno dostavio Financijskoj agenciji 3. studenog 2020., dakle unutar zastarnog roka, istaknuti prigovor zastare je u cijelosti neosnovan. Predlaže da se prihvati žalba, te preinači prvostupanjska presuda tako da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije, a tužitelju naloži da tuženiku naknadi parnični trošak.

3. Sa žalbom tuženika postupljeno je po članku 359. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011. -pročišćeni tekst, 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023. - dalje: ZPP).

4. Tužitelj u odgovoru na žalbu osporava sve žalbene navode žalitelja, predlaže potvrditi prvostupanjsku presudu i potražuje trošak odgovora na žalbu.

5. Žalba tuženika je osnovana.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za proglašenje ovrhe nedopuštenom te povrat iznosa koji je povodom tuženikovog podnošenja zahtjeva za izravnu naplatu (3. studenog 2020.), Financijska agencija zaplijenila od tužitelja iznos od 10.151,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom.

7. Pobijanom presudom i postupkom koji joj je prethodio nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. ZPP-a na koje ovaj sud po članku 365. stavku 2. ZPP-a pazi po službenoj dužnosti.

8. Nije ostvaren niti žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja koji žalitelj ističe u žalbi (članak 355. ZPP-a), jer je sud prvog stupnja pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje odlučno za pravilnu primjenu materijalnog prava.

9. Između stranaka nije sporno da je Zagrebačka banka d.d. na dan 22. kolovoza 2006. imala potraživanje prema tužitelju u iznosu od 11.734,16 kuna te je temeljem izvotka iz ovjerovljenih poslovnih knjiga podnijela prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave. Javni bilježnik je postupajući po prijedlogu, dana 13. studenoga 2006. donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pod poslovnim brojem Ovr-10994/2006. Zagrebačka banka d.d. je Ugovorom o prijenosu potraživanja ustupila svoje potraživanje tuženiku. Nije sporno, jer tako proizlazi i iz dopisa Financijske agencije, da je osnova za plaćanje - rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-10994/2006 zaprimljena na provedbu 3. prosinca 2011. Dana 4. kolovoza 2018. Financijska agencija je prestala s izvršavanjem osnove za plaćanje po članku 12. Zakona o provedbi ovrhe

na novčanim sredstvima. Dana 5. studenoga 2020. ovrhovoditelj je ponovno pokrenuo prisilnu naplatu kod Financijske agencije temeljem iste osnove za plaćanje.

10. Nije sporno da je tužitelj zaključkom prvostupanjskog suda poslovni broj Povrv-493/2021 od 1. rujna 2021. upućen u parnicu radi proglašenja ovrhe određene rješenjem javnog bilježnika poslovni broj Ovr-10994/2006 nedopuštenom, iz razloga nastupa zastare potraživanja ovrhovoditelja iz članka 50. stavka 1. točke 11. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., 114/2022. i 6/2024. - dalje: OZ), jer tvrdi da je nastupila zastara potraživanja i da ovrhovoditelj nije ovlašten na temelju navedene ovršne isprave zahtijevati protiv njega ovrhu. Sporno je u stadiju žalbenog postupka je li potraživanje tuženika u zastari.

11. Odlučujući o prigovoru zastare prvostupanjski sud je utvrdio da je tražbina tuženika zastarjela jer je tuženik zahtjev za naplatu Financijskoj agenciji podnio 3. studenoga 2020., dok je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-10994/2006 postalo pravomoćno i ovršno 13. studenoga 2006.

12. Sukladno članku 233. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023. i 155/2023. - dalje: ZOO) sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare. Prvostupanjski sud zaključuje da nije došlo do prekida zastare temeljem članka 241. ZOO-a, s obzirom da do nemogućnosti naplate tražbine (provedbe ovrhe) nije došlo iz razloga koji su isključiva krivnja ovršenika. Također da tuženik nije predložio novo sredstvo ili predmet ovrhe sukladno članku 5. stavku 4. u vezi s stavkom 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/1996., isto i u OZ-u) što je nužno dovelo do obustave ovrhe i da tuženik (ovrhovoditelj) nije ovlašten predložiti sudu da naloži Financijskoj agenciji da osnovu za plaćanje ponovno zavede u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje, nakon što je istu isknjižila temeljem članka 12. stavka 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 68/2018., 2/2020., 47/2020., 46/2020., 83/2020. i 133/2020. - dalje: ZPONS), odnosno takav prijedlog tuženika (ovrhovoditelja) nije dopušten jer ni Ovršni zakon („Narodne novine“ broj 57/1996.) niti ZPONS ne predviđaju mogućnost da sud (ili vjerovnik) Financijskoj agenciji ponovno dostavlja istu osnovu za plaćanje, odnosno da joj sud naloži da istu osnovu za plaćanje ponovno zavede u redoslijed naplate.

13. Takav stav prvostupanjskog suda nije osnovan. Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika poslovni broj Ovr-10994/2006 postalo je pravomoćno i ovršno 13. studenoga 2006., a zaprimljeno je na provedbu kod Financijske agencije 3. prosinca 2011. Dana 4. kolovoza 2018. Financijska agencija prestala je s izvršavanjem te osnove po članku 12. stavku 1. ZPONS-a, kada je i počeo teći zastarni rok od deset godina, a koji nije protekao do podnošenja novog zahtjeva tuženika za naplatu Financijskoj agenciji 5. studenoga 2020.

14. U vezi sa stavom prvostupanjskog suda o prekidu zastare u vezi s člankom 12. stavkom 1. ZPONS-a i radnje Financijske agencije kojom prestaje s izvršenjem

osnove za plaćanje valja reći da odredba članka 245. stavka 3. ZOO-a propisuje da prekinuta zastara, između ostaloga, počinje iznova teći kada je spor završen na neki drugi način (članak 245. stavak 3. ZOO-a).

15. Prema odredbi članka 12. stavka 1. ZPONS-a ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti.

16. Nadalje, člankom 10. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 71/2018.) propisano je da Financijska agencija, kada utvrdi nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje za ovršenika fizičku osobu sukladno članku 12. stavku 1. ZPONS-a, prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje i istu pohranjuje do ispunjenja uvjeta za njezino uništenje sukladno članku 21. toga Zakona.

17. U konkretnom slučaju nije protekao desetogodišnji zastarni rok od donošenja rješenja o ovrsi javnog bilježnika (2006.) do podnošenja tog rješenja na naplatu Financijskoj agenciji (2011.). Prekid zastare trajao je sve vrijeme dok je Financijska agencija postupala po osnovi za plaćanje za ovršenika, odnosno do 2018., te je zastara ponovno počela teći 4. kolovoza 2018., u trenutku kada je Financijska agencija prestala izvršavati osnovu zbog nemogućnosti naplate potraživanja tuženika, dakle iz razloga koji leže isključivo na ovršeniku (ovdje tužitelju). Od 2018. do podnošenja novog prijedloga Financijskoj agenciji 3. studenoga 2020. opet nije prošao desetogodišnji zastarni rok.

18. Neosnovano se tužitelj poziva na zaključak usvojen na sastanku predsjednika Građanskih odjela Županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. studenoga 2019., prema kojemu nije dopušten prijedlog ovrhovoditelja da nakon što je Financijska agencija, na temelju članka 12. ZPONS-a prestala postupati po rješenju o ovrsi i isto izbrisala iz Očevidnika, ponovno navedeno rješenje o ovrsi upiše u Očevidnik i nastavi postupati sukladno istome. Naime, smisao navedenog zaključka je u tome da se podneskom ne može osnovu više vratiti u očevidnik nakon što je ona sukladno članku 12. ZPONS-a isknjižena iz očevidnika, već je osnovu moguće ponovno podnijeti samo u novom ovršnom postupku, kako je to i učinio ovrhovoditelj (ovdje tuženik).

19. S obzirom da potraživanje ovrhovoditelja (ovdje tuženika) nije u zastari, nisu ispunjene zakonske pretpostavke za proglašenje ovrhe nedopuštenom iz žalbenog razloga propisanog člankom 50. stavkom 1. točkom 11. OZ-a, te je pravilnom primjenom materijalnog prava tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan i preinačiti prvostupanjsku presudu po članku 373. stavku 3. ZPP-a.

20. Po članku 154. stavku 1. ZPP-a tuženiku je priznat trošak prvostupanjskog postupka po vrijednosti spora od 10.151,00 kuna / 1.347,20 eura, i to za sastav odgovora na tužbu 100 bodova iz tarifnog broja 8. točke 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022., 126/2022. i 138/2023. - dalje: Odvjetnička tarifa) ili 200,00 eura, za sastav podneska od 26. rujna 2024. u istom iznosu (tarifni broj 8.

točka 1. Odvjetničke tarife), dok trošak sastava podneska od 3. ožujka 2022. nije priznat tuženiku po članku 155. stavku 1. ZPP-a, jer se nije radilo o podnesku već o dostavi dokumentacije (Ugovor o ustupu tražbine). Tako je ukupni trošak tuženika za prvostupanjski postupak s PDV-om iznosi 500,00 eura.

21. Tuženiku je priznat i trošak žalbe s kojom je uspio, i to za sastav žalbe u iznosu od 250,00 eura (tarifni broj 10. točka 1. Odvjetničke tarife), s PDV-om u iznosu od 312,50 eura te pristojba na žalbu u iznosu od 106,18 eura, odnosno ukupno 418,68 eura.

U Puli-Pola 10. ožujka 2025.

Predsjednica vijeća:

Biljana Bojanić